

3^η Περιοδεία. Δοκιμασία του Πυρός»

Σύμφωνα με το τελετουργικό της μύησης, ο δόκιμος είναι ανάμεσα στις δύο Στήλες. Ο αδ.: δοκιμαστής εντέλλεται υπό του Σεβ.:Διδ.: όπως εκτελέσει την 3^η Περιοδεία. Εκείνος οδηγεί τον δόκιμο να κινηθεί, κρατώντας τον από τους καρπούς των χεριών έλκοντας τον σε αριστερόστροφη περιφορά από την Δύση δια της Μεσημβρίας προς την Ανατολή.

Ο Σεβ.:Διδ.: έχει κατέβει από την έδρα, προ του βωμού και με σταθερότητα και ένταση τον σταματά τοποθετώντας την σφύρα επί του στήθους, προκαλώντας τα αμείλικτα ερωτήματα: Τις ει; Τι ζητά για να εισαχθεί στο χώρο;

Ως ελεύθερος και χρηστοήθης θα γίνει δεκτός, θα διέλθει όμως δια των φλογών. Κατόπιν οδηγείται δια του Βορά και πάλι ανάμεσα στις Στήλες του ναού χωρίς εμπόδια και θορύβους να ανακόπτουν την πορεία του.

Τα στοιχεία που παρατίθενται τελετουργικά, μαρτυρούν εργασία πύρινη, η οποία πραγματοποιείται εντός και εν κρυπτώ. Η φυσική και η πνευματική δύναμη τείνουν να αποκαλυφθούν και η μια να στηρίζει και να υποστηρίζει την άλλη. Εργασία που η ζωή έχει καθιερώσει για να υπάρχει.

Στις φλόγες θα καούν οι στείρες σκέψεις, οι παγιωμένες αντιλήψεις, οι προκαταλήψεις, οι δεισιδαιμονίες, οι άγνοιες, οι δογματισμοί, οι αυτόματοι μηχανισμοί, οι οποίοι καθιστούν τον άνθρωπο ανήμπορο και έρμαιο των καταστάσεων.

Η φλόγα ως γλώσσα της φωτιάς παράγει φως και θερμότητα. Αντιλαμβανόμαστε ότι αναφερόμαστε στο στοιχείο του Πυρός. Την ζωτική αυτή θέρμη η οποία ασκεί την ενέργεια της από μέσα προς τα έξω,

προκαλώντας τα φαινόμενα της ανάπτυξης, της εξέλιξης και παραμένει φυλακισμένη στην καρδιά – στον πυρήνα, κάθε όντος.

Ως θερμικό πυρ, τίκτει, μεταμορφώνει τα μέταλλα και θερμαίνει τα ζωντανά σώματα. Αλληγορώντας παράλληλα το Άστρο της ημέρας → τον Ήλιο → ο οποίος καίγοντας τον πυρήνα του, γίνεται πηγή παντός φωτός και γονιμότητας. Κατά τα άλλα, ο νοερός κόσμος ζητά να αποκαλυφθεί στο πνεύμα δια μέσου μιας μυστηριώδους έλξης, τα αποτελέσματα της οποίας αντανακλώνται στον περιβάλλοντα χώρο του εκδηλωμένου κόσμου.

Ο δόκιμος σε κομβικό σημείο..

Η Ζωή ζητά επιτάχυνση για αφύπνιση. Ωθείται να ξαναθυμηθεί και ξανασυνδεθεί ουσιαστικά μαζί της. Οι συνθήκες ωρίμανσης επιβάλλουν την αλλαγή εστίασης του Νου.

Ρώτησε και απάντησε στα δικά σου ερωτήματα. Θυμήσου ότι σαν κύτταρο ζωής έχεις όλες εκείνες τις δυνατότητες που σε περιμένουν να τις αφυπνίσεις, να τις αναδείξεις. Να ανακτήσεις πάλι την δύναμη όλων εκείνων των ικανοτήτων που σε εδραιώνουν ως άνθρωπο.

Προσανατολίσου, συνεργάσου, δράσε σε κοινό χώρο με τους συνανθρώπους σου.

Βρες κώδικες λόγου, επικοινωνίας, στήριξης, υποστήριξης, αλληλεγγύης, συνοδοιπορίας, αλληλοεπίδρασε και εξελίξου. Έχε στο νου σου ότι απελευθερώνεστε και λυτρώνεστε μαζί. Κοινώνησε με αγάπη και σεβασμό από την ουσία σου και μοίρασε την χρυσή αναλογία της καρδιάς στον συνάνθρωπο, την οικογένεια, τον θεό. Τίμησε τον όμορφο εαυτό σου, αξιολόγησε ισόρροπα την ζωή σου, επέλεξε και υπηρέτησε αρμονικά το μέτρο της αφθονίας. Η έρευνα, η παρατήρηση και η μελέτη της λειτουργίας των

φυσικών φαινομένων, σου παρέχουν όχι μόνο την γνώση της Παγκόσμιας Νομοτέλειας αλλά την σύνδεση της συνείδησης με τον Παγκόσμιο Ρυθμό, Εναρμονίσου. Έχε τόλμη και θάρρος να εργαστείς με το πυρακτωμένο καμίνι της καρδιάς.

Το ενεργειακό κέντρο της καρδιάς διαθέτει την απαιτούμενη στάθμη της ενέργειας ώστε να υποστηρίξει και να διαχειριστεί το θυμικό σύστημα. Τα συναισθήματα.

Δέχεται να φλέγεται και ταυτόχρονα να μεταμορφώνει και να τροφοδοτεί με τα ζωτικά ανανεωμένα ρευστά, «το αίμα», την ατομική ύπαρξη και το Συμπαντικό Έργο.

Γέφυρα εξισορρόπησης των φορέων σώματος και νου. Κόμβος σύνδεσης και ανύψωσης της κατώτερης φύσης με τα ανώτερα συναισθήματα, τις συγκινήσεις υψηλότερων συχνοτήτων.

Κατέχει το Αρχείο της Ζωής με πρόσβαση στον παρελθόντα και μέλλοντα χρόνο. Εδώ ο νους υποκλίνεται και η καρδιά γίνεται χώρος εργασίας αρετών. Φρόνηση, εγκράτεια, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, εξασφαλίζουν την Σοφία, την Γνώση του Ορθού, του Δικαίου, του Ωραίου, του Μέτρου, της Ηθικής, της Αρμονίας, του Λόγου, του Πρέποντος.

Ο άνθρωπος ικανός να έχει πρόσβαση και να διαχειρίζεται με καθαρότητα τις διανοητικές του λειτουργίες. Σκέφτεται, συσχετίζει, συγκρίνει, διακρίνει, προτιμά, επιλέγει το καλό και για το καλό και αποφεύγει το κακό, συμπεραίνει. Επίσης διαχειρίζεται τα συναισθήματα του, γίνεται ικανός να αναλάβει την ευθύνη του εαυτού του.

Εδώ έρχεται στην πρώτη συνειδητή συνήχηση με τον πραγματικό του εαυτό. «Άνθρωπος-Ελεύθερος.»

Ο τεκτονισμός ακολουθεί τον βηματισμό ευφυών όντων που προηγήθηκαν και άφησαν πολιτισμικά ίχνη _ ορόσημα φωτεινά στην ανθρώπινη ιστορία. Με την πυξίδα του προσανατολισμένη στα φωτεινά ιδεώδη, κρατά ζωντανή την ενθύμηση του ανθρώπινου προορισμού καθώς και την ευθύνη της ασφαλούς διαφύλαξης της. Οραματίζεται τον άνθρωπο στο κέντρο της δημιουργίας. Συνειδητό-Αυτάρκη-με ορθό Λόγο, ενάρετο, ολόκληρο, ευτυχή και ελεύθερο. Ικανό και άξιο να ίσταται. Κόσμημα του Κόσμου.

Η ελευθερία ανήκει στον άνθρωπο που είναι απαλλαγμένος από την τυραννία των ελαττωμάτων και των παθών. Από την δουλεία της Πλάνης και της Προκατάληψης. Η πραγματική ελευθερία δεν αλλοτριώνεται, ο άνθρωπος την φέρει μέσα του και κανένας δεσπότης δεν μπορεί να αποπειραθεί κάτι εναντίον της, αναφέρει το τυπικό μας. Με αφορμή αυτήν την ανθρώπινη δυνατότητα απαιτεί την διάθεση όλων των δυναμικών σε εργασία με ισχυρή θέληση, για ενδοσκόπηση και εν συναίσθηση. Καμία έτοιμη δοξασία. Με την εμπιστοσύνη της προσωπικής γνώσης και κατανόησης, για την ενδόμυχη διείσδυση με βαθύτερο στόχο την ανάκληση της ξεχασμένης μνήμης, καθοδηγεί μέσω μύησης προσεκτικά χωρίς να τυφλώνει.

Σημαίνει χωρίς να κρύπτει ή να ξεφωνίζει. Οδηγεί συνετά μεθοδικά όποια ψυχή καίγεται και ειλικρινά αναζητά τελειοποίηση υλικού, ηθικού και πνευματικού εαυτού. Μέθοδος που έχει πίσω της το κύρος μακροχρόνιας εμπειρίας σκοπεύοντας στην διάπλαση ανθρώπινης παιδείας απαλλαγμένη από προκαταλήψεις, στερεότυπα, ανύπαρκτες φαντασιώσεις, ελπίδες ψεύτικες, υποσχέσεις πονηρές και άκοπες.

Κάθαρση και περιοδεία για να αυτογνωριστεί.

Εργασία επίπονη; Ναι. Όμως χρήσιμη, γόνιμη. Γοητευτικά απαραίτητη και θεραπευτική.

Σώμα – Καρδιά – Νους ανατροφοδοτούμενο ενεργό πηνίο. Καθώς αποκαθίσταται η υγεία των φορέων, εξασφαλίζεται η εσωτερική επικοινωνία ειρηνικά και βελτιώνονται οι σχέσεις με τους άλλους καθιστώντας την συνύπαρξη πιο αρμονική και την συνείδηση ότι ο άλλος είναι «εγώ».

Το προσωπικό βίωμα σε σταθερή κατεύθυνση, εξασφαλίζει την πρέπουσα νοητική ησυχία, την αφύπνιση των εσωτερικών αισθήσεων, την διαυγέστερη διάκριση ώστε η καρδιά να ξεκλειδώσει φλεγόμενη σε ανώτερης ποιότητας συγκινήσεις αποκαθιστώντας ισόρροπα λογισμούς, στρατηγικές, συμπεράσματα. Έλκει και στηρίζει με ζεστασιά, τον αναποφάσιστο νου, να τολμήσει να περάσει το βαθύ σκοτάδι του Βορά _ την Κρύα νύχτα του Κρόνου_ για να αντικρύσει κατόπιν το φως της Ανατολής.

Προτρέπει με πειθαρχία χωρίς να επιβάλλει, επειδή θεωρεί επιβεβλημένο υπαρξιακά να αναλάβει ο δόκιμος τις ευθύνες του ως άνθρωπος και να εκτελέσει τα καθήκοντα του.

Το έργο είναι εφικτό. Ο άνθρωπος μπορεί να ανέβει στον Όλυμπο, μεταμορφώνοντας σε τέχνη τις δυσκολίες, την άγνοια του.

Τα Παγκοσμίου κληρονομιάς απομείναντα μάρμαρα που κοσμούν και σήμερα τον τόπο μας, μαρτυρούν την βαθύτατη γνώση της ανθρωπίνης προσπάθειας να φθάσει στο κάπου...στην κορυφή, την Αλήθεια, τον Θεό.

Μιλώ για το Ηφαίστειο.

Δεσπόζει ο πλέον καλοδιατηρημένος ναός προς τιμή του Ηφαίστου. Στην καρδιά της πόλης ουχί τυχαία. Το γνωστό Θησείο.

Ο Ήφαιστος, γιος της Ήρας _ ψυχής και του Διός _γονιμοποιού δύναμewς, εκπαιδεύτηκε από τον νάνο σιδηρουργό Κηθαλίωνα στην τέχνη της μεταλλουργίας. Εργαζόμενος στις υπόγειες στοές της Λήμνου με την κατεργασία των μετάλλων κατάφερε να αναδείξει σε μεγάλα ύψη την μεταλλουργική τέχνη ώστε ολόκληρη εποχή του ανθρωποχρόνου να χαρακτηριστεί ως «η εποχή των μετάλλων». Ο ίδιος να μεταμορφωθεί σε «άριστο μάστορα» προάγοντας ταυτόχρονα την τέχνη σε επιστήμη.

Έργο μοναδικό αξεπέραστο για το οποίο παρότι χωλός παρακάθησε μετά των άλλων θεών στο τραπέζι του Ολύμπου. Ως θεός της μεταλλουργίας, της φωτιάς και των Ηφαιστειών.

Γιατί οι άνθρωποι παραμένουμε απαθείς και χωρίς μνήμη;

Ποιο κοινωνικό σοκ πάγωσε την καρδιά

Και έπλυνε τον εγκέφαλο με φόβο τρόμου;

Τι συμβαίνει με την ανθρώπινη βούληση;

Αγνοούμε πραγματικά ή προσποιούμεθα άγνοια;

Η καρδιά ξέρει το δρόμο, έχουμε ευθύνη να πυροδοτήσουμε την ανάφλεξη της. Ο Όλυμπος είναι εκεί και προκαλεί την κατάκτηση του.